

« Die in de schutse Gods zijn dagen slijt hem is bescherming van de Heer des Levens, hij zegt tot Hem, die alle ding geleidt : Gij zijt mijn toevlucht en mijn helper tevens, op U betrouw ik, daar Gij Vader zijt ». (Ps. 90)

LATEN WIJ BIDDEND GEDENKEN
DE HEER

Pierre VAN NIEUWENHUYZE

weduwnaar van Mevrouw

Marie-Florence PLANCHON,

geboren te Etikhove op 19 juli 1892 en godvruchtig overleden in de kliniek « Zusters van Barmhartigheid » te Ronse op 2 april 1989, voorzien van de Heilige Sakramenten.

Hij was lid van de Kerkraad.

Vereremerkt met het ereteken van Sint-Bavo.

Oorlogsvrijwilliger 1914 - 1918

Officier in de Leopoldsorde

Officier in de Kroonorde

Officier en Ridder in de Orde Leopold II met zwaarden

Oorlogskruis met palmen

Vuurkruis.

Medestichter van het Sint-Gregoriuskoor

Erelid van de Kon. Harmonie « De Eendracht ».

Wij nemen afscheid van deze duurzame overledene en danken God om dit zo lange en vruchtbare leven.

Als jonge man meldde hij zich in 1914 als vrijwilliger toen de verschrikking van de Eerste Wereldoorlog over ons land kwam. Vier jaar lang deed hij zijn plicht aan het IJzerfront, zodat hij sindsdien terecht als Vuurkruiser geëerd werd.

Als wij hem nu gedenken, bidden wij ook voor zovele van zijn gevallen jonge vrienden, hetgeen zo treffend bezongen is door de Britse majoor John Mc Crae in het gedicht « In Flanders Fields ».

In Flanders Fields staan de papavers rood onder het zwart gelid der houten kruisen.

De leeuwerik vliegt tegen vuur en dood gevederd in de hemel van Diksmuide en zaait zijn lied tussen schrapnels en schroot.

Wij zijn de doden thans. Maar kortgeleden nog levenden, die liefhadden en streden voor dat schoon land waarvan wij zonen waren.

Nu liggen wij alleen in Vlaanderens aarde, in Flanders Fields.

Hij heeft de verschrikking van de oorlog overleefd en heeft zich dan zonder verbittering ingezet voor een andere en betere wereld, niet door grote woorden of daden, maar door zich eenvoudig en liefdevol te wijden aan zijn gezin, zijn beroep en zijn kerk.

Hij leefde voortaan voor zijn gezin, zijn beminde vrouw die hij jaren reeds moest missen en zijn dochters die hem later in wederkerige liefde verzorgd hebben tot op zijn hoge ouderdom.

Hij was een bekwaam schrijver - meubelmaker, met liefde voor het schone en het stijlvolle, hetgeen resulteerde in het maken en restaureren van vele mooie meubelen.

En dan zijn geliefde kerk! Hij was een diepgelovig man, die hield van muziek en vooral van gregoriaanse zang en die zijn talenten graag gebruikte om luister bij te zetten aan de eredienst in Gods Huis. Hij was kerkzanger vanaf zijn jeugd tot zijn hoge ouderdom.

Geliefde kinderen, dank voor uw zorg en liefde; ik heb gepoogd nooit te klagen, want wie de « IJzer » heeft meegemaakt, krijgt geen klacht meer over de lippen.

Ik dank U uit ganser harte, want God leeft in de zorg voor de naaste. Tot weerziens bij uw lieve moeder in de hemel.

Beste Familieleden en vrienden, houd mijn gedachtenis in ere, vergeet mij niet in uw gebeden.

H. Petrus, mijn patroonheilige en patroon van onze parochiekerk, bid voor ons.

Namis : maandag 8 mei 1989 om 19.30 u.

Mis vanwege de kerkfabriek op dinsdag
16 mei om 19 u.

De familie dankt U voor deelneming in rouw en gebeden.

Druk. L. De Ruyver, Brakel

